

Salonky

**První dáma
v zemědělství**

Monika Nebeská

25. ŠARMANTNÍ OSOBNOST

Úterý 19. října 2021 od 19 hodin
Kongresové centrum Aldis Hradec Králové

Nominováni byli:
Hana Zagorová | Jan Přeučil
Jitka Molavcová | Jan Rosák
Halina Pawlowská | Jiří Grygar
Petra Černocká | David Vávra
Daniel Stach | Jaroslav Plesl

Vystoupí:
Rozhlasový Big Band
Gustava Broma se sólisty
Jiří Suchý | Eva Hrušková
Jan Přeučil | Pavel Šporcl a další

Moderují:
Lada Klokočnicková a Miroslav Vaňura

vstup: 300 Kč | předprodej: www.hkpoint.cz
info: www.sarmantniosobnost.cz

Partneři

Spolupořadatelé

Editorial

Úspěšná žena

HYNEK ŠNAJDAR / šéfredaktor

Máte rádi šťavnatou cibuli a křupavou brokolici? Tyto výjimečné zeleninové produkty, které jsou jeho chloubou, najdete v Zemědělském družstvu Všešary. Lví podíl na pěstitelských úspěších a nejen na nich má šéfová družstva Monika Nebeská. První dáma českého zemědělství, jak se jí říká, se svým týmem vybudovala v této oblasti něco jedinečného, co dělá dobré jméno nejen Královéhradecku, ale i celé zemi. Právě tato žena zdobí titulní stranu zářijového magazínu Salonky, který právě držíte v ruce. Neváhejte tedy a naše měsíční periodikum otevřete, protože v něm narazíte na úvodní rozhovor, který nám tato úspěšná žena poskytla. „Myslím si, že zvláště v době covidové krize se ukázalo, jak je zemědělství důležité odvětví. Proto ‚potlesk‘ a poděkování patří především mým kolegům a všem ostatním zemědělcům,“ řekla. A to není všechno. I další články a rozhovory stojí nepochybně za pozornost. Přejeme vám kvalitní čtenářský zážitek! ■

MONIKA NEBESKÁ / str. 6 ▶ 11

ALEŠ KMONÍČEK

str. 12 ▶ 14

RENÉ TOMAIDES

str. 18 ▶ 19

DIVADLO ZAČÍNÁ

str. 24 ▶ 25

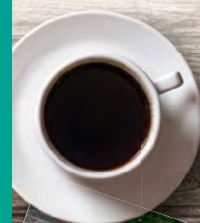

PETR SCHWARZ

str. 26 ▶ 27

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, Sídlo redakce: areál letiště, Piletická 542, 503 41 Hradec Králové, www.salonkyh.cz, Redakce: Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, hynek@salonkyh.cz, David Záruba, tel.: 777 466 138, david@salonkyh.cz, Tereza Karanská, tereza@salonkyh.cz, Obchod, inzerce: Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: ISSN 2694-7757, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 10 000, Regionální mutace: Královéhradecko, Titulní strana: Ondřej Littera.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN
VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT
PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová

e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Váš pro parní stroje
Jan Tómek

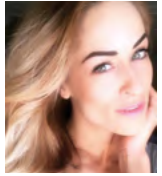

Jak se stavíte k opatřením ve školách?

Markéta Kubasová,
učitelka v mateřské škole

Moje děti očkované nejsou a testování ve škole mi nevadí. Já sama také ještě očkování odkládám vzhledem k prodělání covidu. Rozhodně nesouhlasím s vyčleňováním netestovaných dětí ze školních aktivit. Je to vyřazení dětí z kolektivu, které může mít v budoucnu psychické následky.

Petra Slezáková,
na mateřské dovolené

Za mě jsou veškerá opatření v pořádku. Jen myslím, že by se děti měly testovat jednou týdně PCR testem a ne antigenem,

který je, jak se i u nás ukázalo, opravdu nespolehlivý. Dceři jsem v létě nechala udělat 2 PCR testy a byly pozitivní. Zároveň jsme dělali ještě 6 antigeních a ty byly negativní. Takže když to shrnu, tak roušky ve společných prostorách ano, ve třídách ne, ale za předpokladu, že jsou děti po spolehlivém testu. Myslím si, že je lepší, když děti vše podstoupí a chodí do škol, než aby zakrněly a tloustly u počítače při online výuce.

Mirka Drobníková,
zdravotní sestra

Dívala jsem se nemoci přímo do očí, s preventivními opatřeními souhlasím. Už bych nechtěla zažít v nemocnici to, co se dělo po Vánocích. Pro děti testování není nijak omezující ani bolestivé a mají to třeba jako zábavu. Je to jen o rodičích, kteří to odmítají. ■

INZERCE

OPTIKA SOVA

NEJBLIŽŠÍ OPTIKA U NÁDRAŽÍ

- ◆ měření zraku optometristou
- ◆ zhotovení brýlí do 1 hodiny
- ◆ oprava brýlí
- ◆ odborná pomoc při výběru brýlí
- ◆ prodej optických pomůcek
- ◆ aplikace kontaktních čoček

www.optikasova.cz

S. K. Neumanna 901/27
500 02 Hradec Králové
Tel.: 734 244 698
info@optikasova.cz

Otevírací doba:
po-pá 8-18 hodin
sobota 9-12 hodin

IVAN
ADAMEC

„ZRYCHLÍME DOSTAVBU DÁLNIC,
ZPŘEHLEDNÍME ZÁKONY,
NASTAVÍME SYSTÉM
FINANCOVÁNÍ OPRAV SILNIC.“

SPOLU

dáme Česko
dohromady

KDU-ČSL

ODS

TOP 09

Zemědělství ke mně patří a já patřím k němu

Je často titulována První dáma českého zemědělství. A není to náhoda. V roce 1996 se stala ekonomem v Zemědělském družstvu Všešary, aby v roce 2009 byla jmenována do funkce ředitelky družstva a zároveň zvolena předsedkyní představenstva. Stala se tak historicky první předsedkyní představenstva zemědělského družstva v České republice. Magazín Forbes ji letos zařadil do exkluzivního výběru 150 nejlivnějších žen v zemi. Monika Nebeská je zkrátka ženou na svém místě, která ví, co chce, a jde si za svým.

☛ HYNĚK ŠNAJDAR, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Přečetl jsem si váš profesně neuvěřitelně pestrý životopis doplněný řadou ocenění. Jaké to je být tak úspěšnou ženou?

Přemýšlím, jestli to vůbec vím... Ví, jaké to je být Monikou Nebeskou. Jestli je úspěšná, to je vždy otázka posouzení toho, co kdo za úspěch považuje. Někdo měří úspěch společenským postavením, jiný majetkem a další zase třeba kvalitou mezilidských vztahů. Pro mě je úspěchem, když člověk dokáže nalézt ve svém životě rovnováhu. Rovnováha mezi pracovním a osobním životem, rovnováha ve vztahu k přírodě, k lidem z nejbližšího okolí – to je to, o co se celý život pokouším, a když se mi to daří, cítím se úspěšná. Ano, cítím se být úspěšnou ve své profesi, protože jsem spolu s mým týmem

vybudovala v ZD Všešary moderní a stabilní podnik, který přináší práci více než stovce zaměstnanců, produkuje kvalitní české potraviny, ovlivňuje i tvář krajiny a vůbec život v regionu. Navíc mám rodinu, přátele a občas si najdu chvíli času i sama pro sebe, takže je to sice náročné, ale uspokojující.

Magazín Forbes vás letos v žebříčku Nejlivnější ženy Česka zařadil do exkluzivního výběru 150 nejlivnějších žen. Bylo to pro vás překvapení?

Byla to pro mě především velká pocta. Žebříček Forbesu jsem vždycky se zájmem a respektem sledovala. To, že jsem se do společnosti nejvýše postavených vrcholných politiků, právníků, manažerek českého byznysu, vědkyň, investorek, filantropek, prostě žen, které mají v různých ohledech výrazný společenský vliv, dostala i já, mě opravdu potěšilo.

Je to nejen pocta za vaši práci, ale i určitý závazek?

Myslím, že je to nejen pocta mojí práci, ale i pocta mému oboru – českému zemědělství a všem, kteří v tomto oboru obětavě pracují. To, že jsem ve finančním výběru byla z našeho oboru jediná, svědčí o tom, že je zemědělství společností stále poněkud opomíjené. Myslím si, že zvláště v době covidové krize se ukázalo, jak důležité odvětví to je. Proto „potlesk“ a poděkování patří především mým kolegům a všem ostatním zemědělcům.

Doba se posunula a úspěšných žen přibývá. Jak vnímají vaše úspěchy muži?

Musíte se zeptat mužů. Já žádný problém nevidím.

V jednom rozhovoru jste řekla, že jste si zemědělství nezvolila, ale ono si našlo vás. Prý jste původně chtěla být učitelkou. Proč zvítězilo zemědělství, co k tomu přispělo?

Prostě náhoda. Opravdu jsem chtěla být učitelkou a začala jsem i učit. Po promoci na VŠE jsem čtyři roky učila na strojní průmyslovce v Hradci Králové, obory ekonomika, účetnictví a výpočetní technika. K tomu jsem pro několik firem dělala účetnictví, ekonomické a daňové poradenství. Že jsem se dostala do zemědělství, je obrovská náhoda, protože předtím jsem byla oborem nepolíbená. Jeden z mých studentů mi říkal, že jeho strejda shání ekonomu do zemědělského družstva. Měla jsem dvouleté dítě a byla jsem s ním sama. Kývla jsem, že to půjdu zkusit, ale měla dvě podmínky: musí pro syna zařídit školku, i když na ni ještě neměl věk, a mně zařídit auto, abych se mohla do té práce dostat. Obojí jsem dostala. Zabrala jsem se do práce a přes všechny počáteční potíže mě to začalo bavit... A už jsem tam 25 let.

Je často titulovaná První dáma českého zemědělství. Skromnost stranou, cítíte se jí být?

Neskromně říkám, že ano. Stala jsem se historicky první ženou v České republice v pozici předsedkyně představenstva zemědělského družstva. Naše družstvo s ročním obratem více než 500 milionů korun produkuje téměř 3300 hektarů půdy. Jsme producentem řady různými cenami ověřených plodin, z nichž nejznámější je asi všestarská cibule, nositelka chráněného označení původu EU. Jsem také jednatelkou dalších zemědělských společností, členkou řady profesních organizací, zastupuju české zemědělství na evropské úrovni jako členka rady European Landowners' Organisation... Zemědělství ke mně patří a já patřím k němu.

Posledních 15 let stojíte v čele všestarského družstva. Jak náročná byla cesta, aby se toto družstvo stalo úspěšným, moderním a společensky odpovědným podnikem?

Začátky byly těžké. Nastupovala jsem do družstva na pozici ekonoma začátkem 90. let. Bylo to tehdy družstvo socialistického typu a navíc v podstatě výsostně mužské prostředí nebylo příliš nakloněno mladé inženýrce z města. Chvilí mi trvalo, než jsem své tehdejší kolegyně přesvědčila, že to myslím vážně a že jsem připravena vzít práci za ten správný konec. Situaci mi příliš neuhleďovalo ani to, že jsem byla svobodná matka dvouletého syna, to bylo v devadesátkách přeci jen něco ne úplně standardního a zvlášť na vesnici. Jsem ale celkem pracovitá a nerada se vzdávám, takže jsem se do toho opřela a ledy postupně tály. V roce 2009 jsem se stala ředitelkou družstva a předsedkyní představenstva. Spolu s kolegyně se nám pak podařilo družstvo kapitálově posílit a transformovat v moderní stabilní podnik. Na kolegyně jsem měla vždycky štěstí, a to jak na začátku kariéry, kdy jsem se měla od koho učit, tak i teď, kdy pracuju s řadou velmi mladých lidí a zase se od nich vlastně učím. Vždy jsem dbala na to, abych tým lidí kolem sebe vytvářela co nejpesnější tak, aby se lidé doplňovali ve schopnostech a docházelo k synergií. Myslím, že se mi to daří.

Ono se řekne cibule, ale... Ta vaše všestarská byla zapsána do bruselského rejstříku chráněných zeměpisných označení původu. Čím je vaše plodina tak výjimečná?

Výjimečnost všestarské cibule spočívá v její chuti i nutričních hodnotách. Oproti průměrným cibulím obsahuje o čtvrtinu více železa a má dvojnásobek vitamínu B3. Naše cibule je od roku 2008 držitelkou chráněného zeměpisného označení Evropské unie. Je tak ve společnosti takových produktů jako nošovické kysané zelí nebo třeba žatecký chmel. Žádnou nutričně a chuťově srovnatelnou cibuli na trhu nenajdete. Vzhledem k naší schopnosti pěstovat, skladovat, třídít, balit a prodávat velké množství cibule si dovoluujeme tvrdit, že máme nejlepší kvalitu cibule ze všech českých dodavatelů, a to v průběhu téměř celého roku. Aplikaci hnojiv provádíme na základě půdních rozborů s pomocí nejmodernějších metod, takže se půda nevyvíjí a nepřetěžuje. V maximální míře používáme organická hnojiva. Velmi důležité je mechanicky šetrné zacházení s půdou. Cibuli sklídíme v září, v říjnu a musíme ji až do května, června, než je nová cibule, uskladnit. Pokud bychom

nedodrželi správné technologické postupy, neudrželi bychom kvalitu. Máme tedy teplotně řízené sklady, protože cibule potřebuje stálou teplotu a pravidelné provětrávání. Skladujeme ji bez použití jakýchkoli chemických přípravků. Výjimečná kvalita naší cibule je tedy výsledkem kombinace kvalitní odrůdy, úrodné polabské půdy a specifického klimatu, ale také šetrných postupů při péči o půdu, při sklizení, skladování a zpracování cibule. Naše cibule se pyšní značkou „Dobry tuzemsky potravinaršsky výrobek Česká chuťovka“, prvním místem v kategorii cibulová zelenina v soutěži Zelenářské unie Čech a Moravy, jejíž výsledky byly slavnostně vyhlášeny na Floře Olomouc, nebo titulem Pohádková potravina.

Kromě toho jste také největším tuzemským producentem brokolice. Jste i na tuto rostlinu z vašich polí pyšní?

Naším vlajkovým produktem byla po dlouhá léta zmíněná všestarská cibule. V posledních letech se ale poměrně změnila klimatické podmínky, spotřebitelská poptávka a i způsoby pěstování cibule se zefektivnily. Přemýšleli jsme, jak na tyto změny zareagovat. Navíc máme v družstvu šikovné kolegy z Holandska, kteří měli know-how, a tak jsme si řekli, že to zkusíme. Pěstování brokolice jsme zaváděli postupně. Letos jsme plochu jejího pěstování opět rozšířili a pěstujeme ji zhruba na 100 hektarech. Stali jsme se tak největším producentem brokolice v Česku a pravděpodobně i ve střední Evropě, zasázíme tři miliony kusů ročně a veškerá produkce putuje do tuzemských obchodů. Brokolice je všeobecně velmi zdravá, nabitá vitamíny a minerály, je bohatá na vlákninu, beta karoten, vitaminy C a E a řadu dalších cenných látek.

Zároveň má nízký obsah cukrů a tuků, což z ní činí potravinu nejen velmi zdravou, ale i dietní. Navíc má antikarcinogenní účinky. Je to prostě superpotravina. A u té všestarské to platí obzvlášť, neboť je vypěstovaná v našem regionu, na české půdě a pod českým nebem. I proto jsme ji spolu se všestarskou cibulí přihlásili do soutěže Potravina a potravinař Královéhradeckého kraje. Pyšná tedy na naši brokolici jsem. Je to totiž poměrně náročná rostlina a její pěstování není úplně snadné.

Používáte produkty družstva ve vlastní kuchyni?

Rozhodně. Snažím se jíst zdravě, takže preferuju čerstvé potraviny, co nejméně průmyslově upravené a chemicky ošetřené, ideálně čerstvě sklizené. Jím hodně zeleniny, ale mám ráda i kvalitní maso, dobrý sýr niva, a to všechno u nás v družstvu vyrábíme. Obecně podporuju to, aby lidé nakupovali místní produkty. Jednak jsou opravdu kvalitní, splňují nejpřísnější normy co do obsahu živin a naopak limity na množství škodlivin, nejsou na rozdíl od dovážených potravin znehodnocovány dlouhým transportem. A hlavně – nákupem českých potravin podporujeme české výrobce, českou ekonomiku, snižujeme uhlíkovou stopu, přispíváme k rozvoji venkova a tvorbě krajiny – to je přeci dost důvodů k tomu, abychom se zamysleli, zda je smysluplnější připravit si argentinský steak či třeba klasickou svíčkovou z českého masa, naloženou v zelenině a cibuli od lokálního výrobce. Proto jsou velmi užitečné i různé akce a ankety, které české potraviny zviditelňují. My u nás v Zemědělském družstvu Všestary pořádáme každý rok Oslavy cibule a mléka, na kterých představujeme veřejnosti naše produkty. Každoročně je navštíví kolem 3 tisíc návštěvníků. Mají tam mj. možnost ochutnat třeba poctivý chleba se sádlem a cibulí – delikatesu, na kterou řada z nás už zapoměla, a to je škoda. A když jsem zmínila ty ankety – tak třeba Česká chuťovka, to je značka, kterou uděluje komise nezávislých odborníků pod záštitou místopředsedů Senátu ČR a ministra zemědělství dobrým tuzemským potravinářským výrobkům. Všestarská cibule ji získala v loňském roce.

Covidová pandemie s mnoha odvětvími hodně zatočila. Vy jste nejen přežili, ale došlo u vás naopak k navýšení produkce a ziskovosti. To mně teda vysvětlete, jak je to možné?

Prostě nás ta krize donutila podívat se na některé zaběhlé procesy z jiné perspektivy. Samozřejmě nás nouzový stav především v počátku provozně

TŘI DEKÁDY POKROKU

abak 30
stavební společnost let na trhu

BAK stavební společnost, a.s. je významný generální dodavatel v oblasti pozemních a vodohospodářských staveb.

Profesionalita | spolehlivost | kvalita | stabilita

Hledáme kolegy na tyto pozice:

MANAŽER PROJEKTU JUNIOR

STAVBYVEDOUČÍ

MISTR

PŘÍPRAVÁŘ

abak
stavební společnost

PŘIDEJTE SE K NÁM

www.bak.cz

PÁTEK 17. ZÁŘÍ:

Pojďte s námi oslavovat!

Janské Lázně, areál dětské léčebny Vesna

- 10.00 Slavnostní zahájení
- 11.00–14.00 Jízdy vláčkem Vesna – Lanovka a zpět
- 14.30–15.30 **MÍNA & BAND**
- 16.00–17.00 **THOM ARTWAY**
- 17.15 Vložení vzkazů dětí pro budoucí generace do časové schránky
- 17.30 Posvěcení pamětní desky
- 17.45 Uložení pamětní desky

- ♥ Celodenní zábava pro děti
- ♥ Prohlídky dětské léčebny Vesna po celý den
- ♥ Procedury pro děti na zkoušku
- ♥ Televize V1
- ♥ Občerstvení po celý den a mnoho dalšího!
- ♥ Moderátor – Pavla Pilařová (Změna programu vyhrazena)

Výtěžek z akce bude věnován dětské léčebně Vesna

zasáhl. Svět jako by se zastavil, ale zemědělství se zastavit nemůže, krávy musíte podojit dvakrát denně, na jaře musíte v určitém časovém období zasít. Kromě zavedení požadovaných hygienických opatření, které jsme provedli celkem operativně, jsme museli vyřešit i výpadek sezónních pracovníků a to byl docela problém. Bylo nutné přeorganizovat práci tak, abychom ten samý rozsah zvládli se stávajícím počtem pracovníků. To se nám naštěstí podařilo, takže jsme provoz a produkci nemuseli nijak omezit. Ukázalo se, že krizové řízení nám umožnilo podívat se na organizaci a provoz družstva jinou optikou, odhalit i ne plně využitelné zdroje a více zapojit do řízení kreativitu. My zemědělci musíme umět pružně reagovat, protože kromě této pandemie běžně čelíme problémům s počasím. Několik let jsme měli katastrofální sucho, letos na jaře zase bylo vody přlíš.

Podíle se rovněž na propagaci kulturního dědictví veskova, péče o krajinu a zadržování vody v ní. Jak taková činnost vypadá v praxi?

My hospodaříme na půdě, na které došlo k historické bitvě mezi Pruskem a Rakouskem v roce 1866. Již to nás zavazuje chovat se k půdě s úctou. A nejen to. Okolní vesnice mají svoji tradici, svůj komunitní život, své kostely. Ráda si povídám s faráři v okolních vesnicích, a když je potřeba, přispěju na to, co potřebují. Třeba na obnovu oltáře nebo varhan. Vesnice budou vypadat hezky, když budou mít opravené kostely. A stejně tak ráda podporuji i dětský domov nebo základní školu. Uvědomuju si, že každá vesnice, lidé i firmy v ní mají svoje pravidla a já se je tady u nás snažím dodržovat. A vodu v krajině zadržovat musíme, proto budujeme remízky. Sucho a eroze půdy jsou velkým problémem, kterému čelíme.

Jaké vlastnosti je třeba mít, abyste dosáhla takových profesních úspěchů?

Vytrvalost, pracovitost, pokora.

Máte představy o tom, kde byste ráda v budoucnosti viděla zemědělské družstvo, které řídíte?

Naší vizí je podnik, který je silný, stabilní a dlouhodobě udržitelný. Chceme stát na třech pilířích udržitelnosti – ekologické, ekonomické i sociální. Je pro nás důležité nejen ekonomicky profitovat, ale zajišťovat také spokojenost našich zaměstnanců, jejich rodin a místní komunity. Naši činností spoluvytváříme ráz krajiny, ovlivňujeme místní ekosystém, životní a sociální podmínky v regionu.

Proto je pro nás důležité být v souladu s přírodou i lidmi, protože bez ní a bez nich by naše podnikání nebylo možné. A zase jsem u té rovnováhy, o které jsem mluvila na začátku...

Jednou jste řekla, že si své sny plníte pořád, protože každý den má svoji krásu. Platí to stále?

Ano, myslím, že je to o přístupu, který si člověk může zvolit. Opravdu se lze každý den z něčeho zaradovat. Z toho, že svítí slunce, že se na vás někdo na ulici mile usměje. Snažím se aktivně vyhledávat takové důvody pro malé radosti – a člověk zjistí, že jich je spousta.

Co dělá Monika Nebeská ve volném čase? Co ji baví a naplňuje?

Ráda cestuju, ať už po Česku, nebo v zahraničí. V zimě jezdíme s přáteli lyžovat do Alp, v létě preferuju dovolenou v Česku, třeba v nějakém lázeňském městě. Ráda ochutnám dobré jídlo a víno nebo zajdu na kávu s kamarádkami. A jako asi každou ženu mě baví móda, takže občas aplikuju „shopping therapy“. A co mě naplňuje? Moje práce a můj život.

Máte se nebesky, jak napovídá vaše příjmení?

Mám své příjmení ráda. A vlastně mě i trochu zavazuje. Člověk s takovým jménem se prostě nemůže tvářit, že život je peklo. Snažím se, abych se většinu dní měla hezky, a aspoň někdy i nebesky hezky. ■

Žádné vyčkávání, do útoku! Lvi chtějí hrát aktivněji

Už za pár dní se znovu roztočí extraligový kolotoč. Hokejisté Mountfieldu HK do něj vstupují s jasnou představou: Vyhrávat, porážet soupeře kvalitní defenzivou a aktivní, přímočarou ofenzivou. A bavit tím diváky.

PAVEL CAJTHAML,
FOTO: STANISLAV SOUČEK / MOUNTFIELD HK

Lvi se po odchodu kouče Vladimíra Růžičky a návratu trenéra Tomáše Martince vrací k už vyzkoušené strategii. Žádné čekání, jestli dostanou od soupeře méně gólů. Naopak. Tým chce dát víc gólů než protivník. Takže žádné vyčkávání, ale aktivní hra. Chcete-li jinak: hodně bruslení a neustálé napadání, jakmile tým získá puk, co nejrychleji s ním do útočné třetiny. „Ano, měli bychom hrát aktivněji. Tréninky a celá příprava byly směřované do rychlosti, výbušnosti a do stylu hry, který chceme hrát,“ potvrdil generální manažer klubu Aleš Kmoníček.

Hráčem, který by měl nejvýrazněji oksylčit hradeckou ofenzivu, je Ahti Oksanen. Osmadvacetiletý útočník byl v minulé sezóně čtvrtým nejlepším střelcem finské ligy a za reprezentaci dokonce hrál i na listopadovém turnaji Karjala. „Je zkušený, umí dát gól, umí nahrát, má za sebou výbornou sezónu. Očekáváme, že to bude jeden z našich nejproduktivnějších hráčů,“ řekl Kmoníček.

Útok posílili ještě další hráči s reprezentačními zkušenostmi nebo protřelí z působení v zahraničních soutěžích. Například Slovák Patrik Lamper nebo Kanadčan Christophe Lalancette. Hlavním tahounem ofenzivy by stejně jako v předchozích letech měl být kapitán Radek Smoleňák. Zkušený útočník sice kvůli zranění chyběl na začátku přípravy, výpadek ale dohnal a v srpnu už nastoupil i do přípravných zápasů. „Od něj si jako každý rok slibujeme určitou produktivitu,“ uvedl generální manažer klubu.

Oporou útoku mají být i další forvardi, například Jakub Orsava, bratři Kevin a Kelly Klímové a také Jakub Lev. „Věřím, že to je hráč, který má velký potenciál,“ zdůraznil Kmoníček.

V defenzivě je nejdůležitější letní změnou odchod brankářské jedničky Marka Mazance do Trince. Klub jeho odchod vyřešil rozložením sil mezi dva rovnocenné gólmány. Štěpána Lukeše doplní Fin Henri Kiviho. „Lukeš loni ukázal, že jeho forma jde nahoru a že by se mohl stát stabilním extraligovým gólmánem. Chtěli jsme k němu brankáře na podobné úrovni, aby měli mezi sebou zdravou konkurenci. Tím je Henry Kiviho,“ vysvětlil klubový manažer.

Defenzivu posílili ještě dva obránci, Petr Kalina za Sparty a Kanadčan Graeme McCormack z Michalovců. „Je to fyzicky velmi dobře vybavený obránce, výborně útočí, patřil k nejlepším v celé slovenské extralize,“ řekl Kmoníček. Příchodem dvou posílil konkurenci mezi beký vzrostla ještě víc.

Podtrženo a sečteno, žádné velké nákupy se v létě nedělaly, žádné velké hvězdy nepřišly.

VÍTE, ŽE...

...soustředění Mountfieldu tvoří 3 Kanadáni, 2 Američané, 2 Finové, 2 Slovinci, 1 Francouz a 14 Čechů? Trenéři mají aktuálně k dispozici 2 brankáře, 8 obránců a 14 útočníků.

...v základní části extraligy se odehraje rekordních 56 zápasů? Loni se totiž z nejvyšší české soutěže nesestupovalo, ke 14 týmům přibýlo Kladno coby vítěz první ligy.

...do výřazovací části se dostane 12 týmů? První čtyřka bude na začátku play-off odpočívat, zatímco mužstva z 5. až 12. místa se utkají v předkole o čtyři volná místa ve čtvrtfinále.

...do nového extraligového ročníku vstoupí Hradec duem v Liberci? Hrát se bude v pátek 10. září. Doma se Mountfield poprvé představí o týden později, v pátek 17. září od 18 hodin proti Karlovým Varům.

SALONEK

Hynek Šnajdar

Cyklistický happening

Do Hradce Králové přijíždím téměř každý den vlakem na hlavní nádraží. Potom jdu pěšky přes Riegrovo náměstí kolem stojanů s četnými jízdními koly různého stáří směrem do centra města. Není to tak dávno, co mě zaujala jedna tamní kuriozita. Jak prostě říká v roli učitelky herečka Eva Holubová ve filmu Pelíšky: Rozmohl se nám tady takový nešvar! A to nešvar v podobě několika uzamčených, ale téměř na dřevě rozebraných bicyklů. Zpočátku jsem si myslel, zda nejde o nějaký výtvarný happening, který má nevšedním způsobem ozvládnit veřejný prostor před nádražím, ale skutečnost je daleko prozaičtější. Jde prostě o krádež.

Postižená jsou většinou kola staršího data, k nimž se po jejich destrukci majitelé nehlásí, protože se na nich nedá odjet. Je to ale takový oříšek pro úřady, které si s tímto problémem nevědí příliš rady. Zkrátka a dobře, majitel přijede ke stojanu, své kolo uzamkne a pak vlakem vyrazí do práce či někam jinam. Při návratu do Hradce kráčí vstříc svému přibližovačce, když se náhle zastaví, vytréští oči a nestačí se divit, co mu z kola zbylo. Většinou mu někdo odmontuje jedno nebo obě kola a ve stojanu vidí pouze kostra. Pak majitel zvažuje, zda má tuto událost nahlásit na policii, aby vzápětí řekl svému bicyklu, tedy tomu, co z něj zbylo, sbohem a vyrazí k domovu po svých.

Rozebraných kol ve stojanech přibývá, jejich majitelé, stejně jako zloději, jsou neznámí. Není to jako u automobilů, které někteří vlastníci nechají stát na dlouhou dobu u okraje silnice. Nehlásí se k nim do okamžiku, než zbytní pozornost policie, která řidiče bez problémů vypátrá a vyvezde ho, aby auto odstranil. Pokud tak neučiní, prostě je auto odtaženo a je po problému. To ale u torza bicyklu není možné. Má svého vlastníka, odstrizení zámku a odvezení kostry do sberného dvora se vlastně rovná také krádeži. Je to začarovaný kruh a bude potřeba vymyslet něco, jak očesaným kolům přijít na kloub. Ještě před časem stála na Riegrově náměstí cyklistická věž, která měla zajistit bezpečí zaparkovaných kol. Po rozmanitých peripetiích, k nimž se nemá cenu vracet, ze svého místa zmizela. Cestujícím cyklistům tedy nezbyvá nic jiného, než zamknout kolo do stojanu a věřit, že po návratu na nádraží bude jejich oř v celku a oni na něm odjedou v pohodě domů. ■

Klub přivedl hráče, kteří byli dostupní za rozumnou cenu. „Mají kvalitu a jsou za přijatelné peníze,“ zdůraznil Kmoníček.

Pestrou hráčskou mozaiku nyní musí vhodně poskládat trenéři. Klíčové bude najít správné složení útoků, přidat k nim ideální obranné dvojice a vytvořit úderné přesilovkové formace. Staronovému hlavnímu kouči Tomáši Martincovi s tím budou pomáhat jeho asistenti Ladislav Čihák a Petr Svoboda. „Je důležité, že trenéři mají jedny oči a chtějí hrát jeden podobný styl a vše ostatní tomu přizpůsobují,“ prohlásil klubový manažer.

Konkrétní cíle pro novou sezónu vedení klubu zřejší až těsně před startem extraligy. Je ale jasné, že minimální metou musí být čtvrtfinále. Jen jednou za posledních osm let skončil Hradec po základní části mimo elitní šestku, předloni byl osmý. Jinak vstupoval do vyřazovacích bojů zpravidla ze čtvrté, páté nebo šesté pozice. Letos by bylo ideální skončit mezi čtyřmi nejlepšími. „Nemuseli bychom hrát předkolo play-off. Vznikl by hráčům čas na doléčení šrámů ze základní části, odpočinek nebo případně ještě potrénovat,“ naznačil Kmoníček.

V přípravě se týmu dařilo, vyhrál většinu utkání. Start do mistrovské sezóny by tedy mohl vyjít. Zhatit by ho neměl ani covid. Většina hráčů a členů realizačního týmu je očkovaná, zbytek má nastavená přísná pravidla v podobě pravidelného testování. Za jakých podmínek se na první extraligové zápasy dostanou fanoušci, nebylo ještě na konci srpna jasné. Hokejové kluby čekaly na upřesnění hygienických opatření, respektive upřesnění maximálního možného počtu diváků na tribunách. „Určitě fanoušci budou smět přijít. Věříme, že všichni. Chceme, aby přišli a aby nás podpořili,“ dodal generální manažer klubu Aleš Kmoníček. ■

MOUNTFIELD HK

Brankáři

31 KIVIAHO Henri
1 LUKEŠ Štěpán

Obránci

55 BLAIN Jérémie
10 GASPARD Michael
72 JANK Bohumil
29 KALINA Petr
12 MCCORMACK Graeme
77 NEDOMLEL Richard
45 PAVLÍK Filip
41 ŠALDA Radim

Útočníci

6 CINGEL Lukáš
26 JERGL Aleš
67 KLÍMA Kelly
34 KLÍMA Kevin
42 KOUKAL Petr
21 LALANCETTE Christophe
63 LAMPER Patrik
30 LEV Jakub
17 OKSANEN Ahti
32 ORSAVA Jakub
94 PERRET Jordann
62 PILAŘ Radek
70 SMOLEŇÁK Radek
69 ŠTOHANZL Martin

Trenéři

Tomáš Martinec, Ladislav Čihák
a Petr Svoboda

Vážení spoluobčané,

8. a 9. října rozhodneme společně ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR o dalším směřování naší země. ODS, jejímž členem jsem již téměř 20 let, jde do těchto voleb s KDU-ČSL a TOP 09 jako volební koalici SPOLU.

Politická situace v naší zemi vyžaduje změnu a já kandiduji proto, že chci po změně nejen volat, ale především pro ni něco udělat. V případě úspěchu ve volbách se chci věnovat v první řadě Královéhradeckému kraji, jeho městům a obcím a jejich problémům. Myslím, že dálnice D11, jejíž dostavba právě probíhá, je pro náš kraj významným krokem vpřed, ale ještě důležitější bude o dopravě uvažovat dál. Jasnou prioritou musí mít podpora výstavby vysokorychlostní železniční trati Praha – Hradec Králové – Wrocław, která povede přes náš kraj. Jako poslanec bych

chtěl udělat maximum pro urychlení její výstavby, a především pro to, aby její stavba byla pro náš kraj co největším přínosem. Věnovat se chci také podpoře živnostníků, podnikatelů, firem a jejich zaměstnanců, kteří se v době „po covidu“ nacházejí v často problematické situaci a potřebují od státu pomocnou ruku, ne další políčky a nastavené nohy. Do třetice jako právník musím zmínit i svůj zájem podílet se na redukci zbytečných zákonů, kterých je v české legislativě bohužel spousta, a také na zjednodušení komunikace občanů se státem a další digitalizaci všech úředních agend. Jednoduše řečeno – obíhat mají papíry a informace, ne občané.

Jsem právník, spoluzaložil jsem právní a poradenskou skupinu ARROWS, ale nikdy jsem nepracoval jen pro sebe. V roce 2011 jsme s manželkou Monikou založili Nadační fond Aquapura, jehož prostřednictvím

pomáháme nemocným s poruchami krevní srážlivosti. Vloni na jaře jsem pak spustil projekt Hradec si pomáhá, který podporuje živnostníky, podnikatele a firmy v Hradci Králové a na Hradecku. A pomáhat chci dál – celé České republice, ale především Hradci Králové i celému Královéhradeckému kraji být ještě lepším místem pro život se zdravým životním prostředím, pracovními příležitostmi a dostupným bydlením.

Na kandidátní listině pro Královéhradecký kraj mne najdete na 3. místě. Pokud se mne rozhodnete podpořit preferenčním hlasem a získám poslanecký mandát, budu v Poslanecké sněmovně pevně hájit zásady rozumné pravicové politiky a především důstojně reprezentovat Hradec Králové i celý náš kraj.

Děkuji za Vaši důvěru! ■

JUDr. Pavel Staněk, MBA

INZERCE

SPOLU

Pavel Staněk
právník, podnikatel a filantrop

www.aktivnipolitik.cz

KDU-ČSL

ODS

TOP 09

Park Na Větvi je naše opravdová srdcovka

Radostný dětský smích a vůně kávy, to je poznávací znamení toho, že se blížíte do jedné z nejnávštěvovanějších, celoročně otevřených hradeckých atrakcí – Parku Na Větvi. Jaké byly jeho začátky? Co dalšího se připravuje? To nám v rozhovoru prozradil jeho šéf Radek Vychopenš.

Jak vznikl nápad vybudovat lanový park a 3D bludiště?

S prvotním nápadem přišel můj tchán, který se do myšlenky pustil a zhmotnil ji do podoby třech skákacích sítí. Počet návštěvníků v prvním roce nás velmi překvapil, proto jsme se pustili do rozšíření o 3D bludiště. Snažíme se, aby atrakce i zázemí byly v souladu s okolním prostředím, i proto u nás například nenajdete žádné reklamy.

Pro jakou věkovou kategorii jsou atrakce určeny?

Máme tři skákací sítě propojené lávkami. Je tady také už zmíněné 3D bludiště s lávkami v korunách stromů ve třech patrech nad sebou zakončené skluzavkou. Veškeré atrakce jsou vhodné pro děti od

tří let s tím, že do šesti let věku je povinný dozor zákonného zástupce. Další atrakce jsou na zemi a je možné je využívat zdarma. Vše je certifikované a bezpečné pro každého návštěvníka.

Letos jste oslavili dva roky od otevření, mohli byste je zhodnotit?

První rok byl pilotní, hodně času jsme věnovali sběru informací od našich zákazníků, tak abychom byli schopni provoz i nabídku co nejvíce přizpůsobit jejich potřebám. Postavili jsme jednoduchý stánek s občerstvením, kde si mohli dát návštěvníci kávu, pivo a limonádu. Postupem času se začal park rozjíždět. V druhém roce se otevřelo 3D bludiště, vybudovali jsme vnitřní sezení s krbem pro případ chladnějšího počasí, kde se dají pořádat různé akce, například oslavy narozenin dětí. Letos jsme investovali do splachovacích toalet, které jsou přístupné všem, kdo jdou okolo. Dovolím si tvrdit, že v lese nikdo takové splachovací záchody nemá. Celkově bych dva roky hodnotil pozitivně, dostali jsme se do

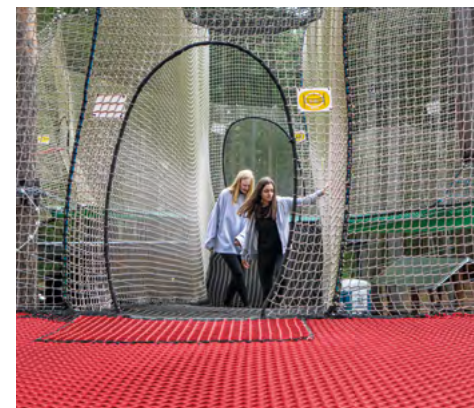
povědomí Hradečáků i mimohradeckých návštěvníků, máme na čem stavět. A do budoucna samozřejmě chceme dále investovat a zlepšovat tento nádherný kout Hradce.

Jak se park vypořádal s covidovým obdobím?

Díky tomu, že jsme venkovním dětským hřištěm, tak jsme nemuseli mít zavřeno, nicméně provoz byl velmi omezený a návštěvnost minimální. Sezení k dispozici nebylo, dělali jsme vše pro to, aby se lidé neshlukovali a byla dodržována vládní opatření, občerstvení si návštěvníci mohli dát přes výdejové okénko.

Zaregistroval jsem, že do Parku Na Větvi jezdí ze Stříbrného rybníka vláček. Jak funguje spolupráce s kempem?

Kemp Stříbrný rybník je ve správě společnosti Městské lesy a spolupráce je velmi dobrá. Provozujeme tam restauraci, kolobar a letní kino se stánkem na pláži. Jsme s Městskými lesy v úzkém kontaktu a řešíme na denní bázi mnoho provozních věcí tak, aby se u nás návštěvník cítil co nejlépe.

Cestovní ruch v Hradci by tedy mohl do budoucna růst?

Věříme, že ano, snažíme se naše služby pořádat posouvat dále. Lidé, kteří jsou ubytováni v kempu a mají plnou penzi, si například mohou oběd vyzvednout i v Parku Na Větvi nebo v Pivovarských domech v centru Hradce. Každý čtvrtek vypravujeme ve spolupráci s Dopravním podnikem vláček na okruh vedoucí přes Park Na Větvi a obory se zvěří zpět do kempu. A nesmím zapomenout na letní filmové projekce.

Vámi zmiňované letní kino se stalo fenoménem Stříbrnáku. Jste spokojeni s návštěvností?

Hned na první promítání přišlo více než 150 diváků, takže jsme tím zájmem byli příjemně zaskočení. Návštěvnost v průběhu léta setrávala. Samozřejmě návštěvnost na promítání závisí z velké části na počasí, důležitým faktorem je i to, že pro letošní sezónu je vstup do kina zdarma. Máme k dispozici LED obrazovku o velikosti pět krát čtyři metry. Původní myšlenka pro vznik letního kina přišla z Parku Na Větvi, kde se v rodinném duchu pořádaly filmové projekce. Prostor samozřejmě neslouží jen k promítání, ale dají se tam pořádat koncerty, diskotéky a další kulturní či firemní akce. Letní kino má tedy širší záběr, je to spíše celoročně využitelná scéna.

Letní kino tedy s koncem léta ukončuje provoz?

Ve filmových projekcích budeme pokračovat i v září, jen místo pravidelné středy přesouváme projekce na pátek 19.30. Podle zájmu a počasí budeme přizpůsobovat i náš provoz. ■

Park Na Větvi, Hradečnice, Hradec Králové
Tel.: +420 722 912 565 | E-mail: info@parknavetvi.cz
www.parknavetvi.cz

Sledovat nové trendy, následovat je a být stále ve hře

Královéhradecká společnost FOMEI byla založena v roce 1990, tedy před více než třiceti lety. Zabývá se zejména výrobou, prodejem a servisem zařízení, materiálů a příslušenství pro záznam, zpracování a archivaci obrazu v oblasti optiky a fotografie. Své produkty vyváží do 15 zemí světa. „Pokud to budeme dělat dál dobře a budeme dostatečně silní, budeme tady ještě dalších třicet let,“ řekl René Tomaides, produktový manažer osvětlovací techniky a vedoucí oddělení Ateliérového vybavení firmy FOMEI.

Hradecká společnost FOMEI byla založena v roce 1990. Co bylo od počátku jejím hlavním cílem?

Na začátku bylo hlavním cílem společnosti uspokojit velkou potřebu lidí po jakékoli elektronice, která tady po revoluci chyběla, takže se dovážela z Německa, Holandska a dalších zemí. Když bylo zřejmé, po čem je poptávka, náš majitel Josef Dostál přišel s hodně odvážnou myšlenkou založit fotografickou českou značku FOMEI. Nechal si vyrobit kompaktní automatické fotoaparáty na film, což byla v té době nová technologie, a využil tento podnikatelský nápad k tomu, že zasýtil trh v tehdejší Českoslo-

vensku kompaktními fotoaparáty FOMEI, což byla druhá nejprodávanější značka po Olympusu. Za zhruba deset let FOMEI na těchto aparátech vyrostla a díky tomuto úspěchu se rozšiřovala do dalších oblastí, jako jsou dalekohledy, příslušenství, fotohrašny, stativy a podobně.

Od té doby uplynulo více než třicet let. Splnily se podle vašich představ?

Určitě to předčilo naše očekávání, protože v prvních deseti letech FOMEI převážně zastupovala různé značky z jiných zemí a dovážela odtud zboží na československý trh. Postupně se ukázalo, že většinou i méně většinou značky nejsou schopny reagovat na požadavky trhu tak rychle, jak by-

chom si představovali. Postupně jsme dostávali odvahu založit si značku FOMEI i v dalších odvětvích, vybírali jsme výrobce po světě a nahrazovali jsme značky, které jsme předtím zastupovali, vlastní značkou FOMEI. Po roce 2000 jsme už vydali své první katalogy zaměřené na dalekohledy, vybavení fotostudií, na techniku pro ateliéry a začala se stavět část fotografického tisku, kde vyrábíme fotopapíry.

Na který produkt jste obzvláště pyšní?

V posledních letech asi na výrobu fotopapírů pro fotografický tisk. V našich prostorách máme vlastní stroje, kde se připravuje papír do velkých fotografických tiskáren. Jsme schopni si vše připravit i vyrobit sami, což považuji za unikátní. V každém odvětví je naše značka pyšná na něco jiného. Mám na starosti vybavení fotostudií a jsme rádi, že jsme mohli pomoci osvětlovat celosvětově fotograficky uznávané projekty. Například když jsme fotili akrobatického pilota Martina Šonku, který prolétával mezi pětácti blesky hlavou dolů, a to nikdo dosud neudělal. Dalším významným fotoprojektem, kterému jsme pomohli našimi světly, byla digitalizace Slovanské epopeje.

Máte zastoupení nejen na 160 místech v republice, ale také v mnoha zemích světa. Jak se vám daří v zahraniční konkurenci?

Konkurence je obrovská a v každé zemi je jiné rozložení sil. Nelámeme si s tím ale hlavu, protože konkurence je ku prospěchu našeho rozvoje. Momentálně vyvážíme pravidelně zboží zhruba do patnácti zemí. Jsme silní ve střední Evropě, u nás, na Slovensku i v Polsku máme vlastní firmy. Cítíme se dobře v pobaltských zemích, ale třeba i ve Švédsku a Finsku. Dále vyvážíme do Chorvatska, Rumunska, Portugalska.

Kdo vás vyhledává, kdo jsou vaši nejčastější klienti?

Je to rozdělené podle našich tří základních divízi, které jsou zaměřené poměrně odlišně na specializované typy zákazníků. V dalekohledech a puškohledech jsou to nejvíce lovci, myslivci, střelci. Dodáváme také dalekohledy pro turistiku. V další kategorii jde o světelné vybavení pro fotografy a filmaře, mezi něž dnes patří youtuberi či instagrameři, kteří připravují video obsah. Potom jsou to fotografové a video tvůrci z firemních studií. Ve fotografickém tisku jsou to fotografové různých žánrů nebo ti, co se specializují na samotnou výrobu fotografií.

Kromě vašeho tradičního programu se zabýváte výrobou golfových holí na míru. Proč?

Kromě foto části se zaměřujeme na radiodiagnostiku a pak také na golf. V Hradci Králové máme outdoorové a indoorové centrum pro adventure golf, což je zmenšená verze golfu. Pro to vyrábíme hole na míru. Je to naše relaxační divize soustředěná na volný čas a sport.

Provozujete i golfové centrum s osmnáctijamkovým hřištěm a areál slouží také jako tréninkové centrum mládeže Golfového klubu Hradec Králové. Je to vyhledávané místo veřejnosti?

Určitě ano. Chodí tam trávit víkendy rodiny s dětmi, které si mohou zahrát v létě na venkovním hřišti a v zimě ve vnitřních prostorách. Je to centrum pro relaxaci a lze ho najít v Kuklenách na místě, kde společnost FOMEI původně působila.

Mohl byste představit projekty FOMEI Ambassadors a Photographers? Na co jsou zaměřené?

U projektu Ambassadors jde o spolupráci s profesionálními fotografy a filmaři, již nám pomáhají testovat techniku v nejnáročnějších podmínkách. Je to mezinárodní parta tvůrců, kteří mají zapůjčenou naši techniku. Dávají nám zpětnou vazbu, co bychom mohli vylepšit, co jim vyhovuje, případně nevyhovuje a podobně. U projektu Photographers dáváme možnost uživatelům naší techniky, aby se zviditelili, a společně se můžeme propagovat. Pokud mají nějaký zajímavý projekt, na našem webu jim vytvoříme profil a můžeme jim také půjčit fotografickou techniku.

Jaké má FOMEI plány? Kam by chtěla společnost směřovat?

Vize je jasná. Sledovat nové trendy, následovat je a být stále ve hře. Pokud nepřicházíte s novými produkty několikrát za rok, začínáte být na trhu mimo hru. My s nimi posledních třicet let přicházíme. Pokud to budeme dělat dál dobře a budeme dostatečně silní, budeme tady ještě dalších třicet let. ■

FOMEI s. r. o., provozovna
Machkova 587/42, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 495 056 500 | E-mail: obchod@fomei.com
www.fomei.com

O 11 poslaneckých křesel se utká 17 stran a hnutí

Čtyři roky utekly jako voda a za několik týdnů – přesně v pátek a sobotu 8. a 9. října – proběhnou v České republice volby do Poslanecké sněmovny. Stejně jako ty předešlé anebo předpředešlé jsou médií, politology, ale i samotnými stranami označovány za zlomové, klíčové či zásadní pro budoucnost České republiky. Podívejme se nyní na ně optikou Královéhradeckého kraje.

••• JIŘÍ ŠTEFEK

Nyní už je jasné, že se o hlasy necelých 440 tisíc voličů v tomto regionu utká celkem 17 politických stran, hnutí či koalic. Nechybí mezi nimi například vládní strany ANO 2011 a ČSSD nebo KSČM, která tolerovala menšinovou vládu premiéra Andreje Babiše, ale i opoziční koalice SPOLU (ODS + KDU-ČSL + TOP 09) a Piráti + Starostové nebo pak také SPD, Trikolóra, Přísaha, Strana zelených a další strany a hnutí. V čele jednotlivých volebních subjektů je pak možné najít známé, zkušené a politikou protřelé tváře jako Ivana Adamce (SPOLU), Kláru Dostálovou (ANO 2011), Jana Birkeho (ČSSD), Martinu Jiráňku (Piráti + STAN), Zdeňku Ondráčka (KSČM) či Vladimíra Lesenskou (SPD), ale i kandidáty, kteří jdou do volebního zápolení o křesla v Poslanecké sněmovně úplně poprvé.

Konec diskriminace

Přestože se o hlasy voličů Královéhradeckého kraje uchází hned 17 subjektů, úspěšní kandidáti si mezi sebe rozdělí „jen“ 11 poslaneckých křesel. Letošní volby se také uskuteční podle nového volebního zákona, který oproti minulosti již nezvýchodňuje velké strany na úkor stran a hnutí s menším volebním ziskem hlasů. Například před čtyřmi roky hnutí ANO 2011, které v Královéhradeckém kraji zvítězilo, obdrželo 88 551 hlasů (31,77 %) a získalo pět poslaneckých křesel. Ale naopak Občanská demokratická strana, která byla na podzim roku 2017 druhá v pořadí, získala 32 242 hlasů (11,56 %), ale jen jeden poslanecký mandát.

V letošním roce už zřejmě budou výsledky v kraji o poznání vyrovnanější, a to vzhledem k existenci dvou volebních koalic složených z opozičních stran. Hovoří tak všechny předvolební průzkumy mapující volební preference jednotlivých stran. A navíc spojování stran se právě v Královéhradeckém kraji významně projevilo i na výsledku v loňských krajských volbách.

Bolítky kraje

Horká fáze kampaně jednotlivých stran se teprve rozeběhne a v ten okamžik budou taseny hlavní volební trumfy. Nicméně už nyní jsou známa hlavní témata, která nebudou chybět v programech subjektů, které pomýšlejí nejen na poslanecká křesla, ale i posty ve vládní Strakově akademii. Z již dosud publikovaných vyjádření a programových nástřelů je patrné, že se jako stěžejní budou skloňovat neduhy a bolístky jako špatný stav silnic, chybějící obchvaty měst a nedokončené dálnice D11 a D35. Vedle toho lídři kandidátek za problém označují i nedostatek lékařů a zdravotnického personálu v kraji, chybějící dostupné bydlení do seniory a mladé rodiny či nedostatek míst v zařízeních sociálních služeb.

Zatímco jednotlivé subjekty budou prezentovat své plány a recepty pro náš kraj, velká část voličů se stejně rozhoduje podle celostátních témat a podle aktuální, ekonomické a společenské situace. Velkou neznámou je covid a zda se na podzim nevrátí obdobná opatření jako v loňském roce. Ale toto je dosud věštění z křišťálové koule.

V sobotu 9. října ve 14 hodin se uzavřou volební místnosti a bude jasno. Bude jasno v tom, kdo prohrál a kdo vyhrál a kdo sestaví vládu. Jasno bude i v tom, které své zástupce pošlou občane Královéhradeckého kraje do Sněmovní ulice na pražské Malé Straně. Třeba právě složení královéhradecké „jedenáctky“ bude oním pomyslným jazýčkem na vahách. Kdo ví... ■

Víme, jak dát SPOLU Česko dohromady

Nedostavěné dálnice, málo lékařů a sester, nejméně stáří a zbytečně komplikovaná školní výuka. O čem je řeč? O aktuální situaci v Česku. Pokud se s tím rychle nezačne něco dělat, můžou nastat vážné problémy. Je nejvyšší čas udělat k tomu první krok.

Koalice SPOLU tvořená ODS, KDU-ČSL a TOP 09 má jasnou představu, jak naši republiku přes hrozící potíže přenést. Začneme u **dopravy**. Potřebujeme dálnice, jsou to tepny byznysu. Jenže například v našem kraji nejsou D11 a D35 dostavěné, chybí také návazné silnice a obchvaty měst. „Zlepšení přinesou jediné klíčové změny, díky kterým zrychlíme dostavbu dálnic a nastavíme lepší systém financování oprav silnic,“ vysvětluje Ivan Adamec (ODS), poslanec, krajský zastupitel, starosta Trutnova a lídr volební koalice SPOLU v Královéhradeckém kraji.

Časovaná bomba tiská v **sociální oblasti**. Věkové složení obyvatel řadí náš kraj mezi nejstarší, postupně tedy začne přibývat problémů se stárnutím populace. Jak to řešit? „Zásadní bude přeměnit systém sociálních služeb. Navýšit kapacitu pobytových služeb, podpořit domácí péči a rozvoj terénních služeb,“ říká Adamec. Zlepšit se musí i podmínky pro péči v rodině, aby senioři mohli být co nejdéle doma. Je nutné usnadnit získání příspěvků na péči a urychlit přijetí do pobytových zařízení. „Chceme důstojné stáří pro všechny,“ zdůrazňuje Adamec.

Zdravotnictví už dnes těžce shání lékaře a zdravotní sestry. Situace může být za pár let ještě kritičtější. Chce změnit systém. Například různé zvýšit bonifikace zdravotníkům, kteří přijdou do nemocnic či ambulancí menších měst. Klíčové je taky vybavení a pracovní podmínky. „Mladí chtějí poskytovat moderní léčbu bez ohledu na velikost nemocnice,“ tvrdí Adamec.

Školství je zahlcené byrokracií a zbytečně rozsáhlými výukovými programy. Ředitelé škol potřebují větší kompetence, aby mohli zkvalitnit výuku. Je potřeba zjednodušit výuku, nejde přece o množství, ale o kvalitu a umění porozumět. „Musíme rozvíjet učňovské školství, zapojit do něj firmy a lidi z praxe. Společnost nyní potřebuje víc šikovně řemeslníky než špatné úředníky,“ upozorňuje Ivan Adamec.

Mezi klíčové oblasti, které je nutné zlepšit, patří také životní prostředí. K ochraně přírody ale pomůže jediné moderní koncepce likvidace odpadů a čištění odpadních vod, smysluplná řešení pro zadržování vody v krajině a hospodaření v ní. Rovněž je potřeba co nejvíce snížit narůstající byrokracii, mnohem prospěšnější bude levný a výkonný stát.

Prvním krokem ke změně můžou být podzimní volby do Poslanecké sněmovny. Koalice SPOLU je připravená dát Česko dohromady. Nenechte své hlas 8. a 9. října propadnout! ■

Planeta je modrá a dá se plavat v podstatě cokoliv

Plavání se věnuje už 15 let a před rokem si splnila jeden velký sen – přeplavat kanál La Manche. Jana Procházková je odchovankyní hořovického plaveckého oddílu, momentálně studuje na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové a za sebou má čtrnáct hodin v průlivu mezi Francií a Velkou Británií.

TEREZA KARANSKÁ,
FOTO: ARCHIV JANY PROCHÁZKOVÉ

Je to rok a kousek od vašeho plaveckého zdoání kanálu La Manche. Jak na tento zážitek vzpomínáte?

Musím říct, že vzpomínám nejen na ten samotný den, ale na celou mou přípravu. Přibližně šest let jsem chodila do bazénu s tím, že ty tréninky využiji k překonání anglického kanálu. Vzpomínky

na to šestileté období jsou obsáhlé, ale krásné. Jsem strašně ráda, že jsem tenhle zážitek podstoupila a nenechala se zastrašit překážkami.

Co vás vedlo k tomu se do něčeho takového pustit?

Tato výzva mě napadla už na základní škole, kdy jsem začala jezdit na závody dálkového plavání a potkávala jsem lidi, kteří La Manche přeplavali nebo na něj trénovali. Přemýšlela jsem, že by to bylo fajn se tam někdy podívat. Inspirací pro mě byla i moje mamka, která hodně běhala maratony a ultramaratony, takže jsem u ní sledovala, co lidské tělo dokáže zvládnout.

Jak probíhala vaše fyzická příprava na takový výkon?

Příprava je na vysvětlení jednoduchá. Prostě jsem

plavala. Radila jsem se se zkušenými trenéry, kteří mi doporučovali tréninkový plán a konkrétní tréninky. Pohyb jsem občas doplnila během nebo jinou tak zvanou „suchou“ přípravou, například posilováním.

Hrála u vás roli psychika? Přece jen jste plavala 14 hodin a 14 minut a na to musí být člověk jistě připraven i psychicky.

Psychika obecně hraje ve sportu velkou roli. Většinu času jsem se radovala, že konečně plavu v La Manchském kanálu. Byla jsem ale trochu mimo realitu a vůbec bych neřekla, že jsem plavala 14 hodin. Uteklo to. Bylo pro mě asi štěstí, že jsem dopředu nepřemýšlela, jestli bude přeplavba úspěšná nebo ne. Věděla jsem, že jediná důležitá věc je točit rukama.

Co vše jste absolvovala před samotným plaváním? Musí se člověk někde zaregistrovat? Jak to probíhá?

Ano, existuje Anglická kanálová plavecká asociace (English channel swimming association), kde jsem musela vyplnit několik formulářů a kvůli onemocnění covid-19 ještě o několik více. Oslovila jsem jednoho konkrétního lodivoda, který je v této asociaci zaregistrovaný. On mi nabídl volný termín v červenci 2020 a já souhlasila. Před odjezdem do Anglie jsem ještě musela absolvovat kvalifikační plavbu, která spočívala v tom, že jsem plavala šest hodin ve vodě kolem 16 stupňů. Tím byla asociace ujištěna, že dokáží vydržet delší dobu v chladnější vodě.

Jaký byl průběh plavání v kanálu La Manche? Doprovázel vás někdo?

Plavání v kanálu probíhá s lodí, na níž je lodivod, rozhodčí a posádka, kterou si plavec zvolí. Já jsem měla na lodi svoji sestru, která La Manche překonala v roce 2018, a jednoho anglického kamaráda. Lodivod hlídá proudy, směr a komunikuje s nákladními loděmi, abychom se s nimi nesrazili. Rozhodčí dohlíží na bezpečnost plavce a dodržování pravidel plavby.

Měla jste nějaký krizový moment, nebo vše probíhalo v naprostém klidu?

Krizový moment jsem si představovala tak, že se mi bude chtít vylézt z vody, a to se naštěstí nestalo. Takže bych vážnou krizi nic nenazvala. Nepříjemně ale bylo, když jsem připlavávala k Francii a potkala jsem silný proud. Ten mě u břehu zdržoval asi dvě hodiny. Sledovala jsem břeh Francie,

který jsem nedokázala přitáhnout k sobě. Pak se to ale podařilo.

Popište pocit po překonání kanálu.

Po vylezení z vody mi nic nedocházelo. To, že jsem si splnila sen, mi došlo asi až čtyři měsíce poté. Pociťte je to ale nepopsatelný. Víte nejednou, že máte po zbytek života na co vzpomínat. Velkým potěšením pro mě byly všechny zprávy a gratulace od plavců, neplavců, známých i neznámých.

Po takovém výkonu musí člověk jistě pořádně odpočívat. Jaká byla vaše rekonvalescence?

Moje rekonvalescence moc neproběhla. Plavala jsem v neděli, z Anglie jsem přijela v pátek odpoledne a v sobotu ráno jela na dětský tábor. Co jsem potřebovala zregenerovat, byla moje spálená kůže. Před plaváním mě totiž nějak nenapadlo se namazat a moje nohy to docela odnesly. Tak jsem se na táboře celá sloupala. Ale aspoň jsem tím bavila děti.

Splnila jste si tím jistě jeden velký sen. Máte teď v hledáčku nějaký další?

Ráda používám větu od naší dálkové plavkyně Abhejali Bernardové: Planeta je modrá a dá se plavat v podstatě cokoliv. ■

Dvě divadelní scény se těší na návrat k běžným aktivitám

Dvě nejvýznamnější divadelní scény v Hradci Králové – Klicperovo divadlo a Divadlo Drak – se intenzivně připravují na novou sezónu. „Letošní divadelní prázdniny nám skončily 9. srpna, kdy náš umělecký šéf Pavel Khek začal zkoušet ve Studiu Beseda inscenaci Prolomit vlny. Ještě během prázdnin jsme zkoušeli Maryšu v režii Michala Hāby. Do toho pilně oprašujeme všechny inscenace a těšíme se, že brzy začneme opět hrát před diváky,“ prozradila Eva Mikulková, ředitelka Klicperova divadla.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: MICHAL FANTA, MILAN HAJN

Loni se museli divadelníci na čas přesunout do on-line prostoru, setkávání s diváky a vytváření společného divadelního zážitku jim ale velmi chybělo. „Právě divadelní kouzlo totiž vzniká pouze partnerstvím mezi herci na jevišti a diváky v hledišti. Věřím, že budeme mít možnost společně naše divadelní partnerství po celý následující rok rozvíjet,“ řekla ředitelka. Fanoušci „Klicperáku“ se mohou v nové sezóně těšit na šest premiér.

Pojtkem všech nových titulů je otázka Za jakou cenu lze koupit svobodu? Sezóna 2021/22 nabídne

dvě české premiéry Doma, jsem zlato a Na koho to slovo padne, dvě originální interpretace klasiky Maryša a Orestés, jednu adaptaci slavného románu Josefa Škvoreckého Zbábělci s živou kapelou a celým souborem Klicperova divadla a jeden přepis filmového scénáře provokatéra Larse von Triera Prolomit vlny.

Nová sezóna nabídne i několik novinek. „V divákém zázemí budou sociální zařízení, která v tuto chvíli procházejí velkou a náročnou rekonstrukcí. Pro diváky připravujeme mnoho zajímavých akcí včetně Noci divadel, oslav 17. listopadu a dvou velkých divadelních festivalů. Věříme, že letošní sezóna

nu už nám protiepidemická opatření nepřeruší, a těšíme se na setkávání v našem hledišti,“ uvedla Mikulková s tím, že se podařilo udržet umělecký soubor v plné síle. „K žádným změnám v souboru nedošlo a diváci se mohou těšit na všechny své oblíbené tváře,“ dodala.

Divadlo Drak, jak sdělil jeho ředitel Tomáš Jarkovský, mělo trochu nabitější léto než obvykle. Soubor totiž hrál na rozmanitých festivalech, například v Polsku, v Praze na Letní Letné s inscenací Do HAJAN, na Jiráskově Hronově či na festivalu Amplion v Kladně. „Už 23. srpna jsme začali zkoušet novou inscenaci Slož si, která bude mít premiéru na začátku listopadu a je věnována dětem. Kromě toho připravujeme novou výstavu nazvanou Továrna na utopie, což je pokračování našeho letošního čapkovského projektu, jehož součástí byla červnová premiéra inscenace R. U. R. 2.0 a k ní bude v Labyrintu Divadla Drak 5. října otevřená nová výstava,“ vypočítal ředitel.

„Draci“ plánují v nové sezóně dvě premiéry. V únoru příštího roku to bude inscenace Expedice, můj milostný příběh v režii hostujícího režiséra

Filipa Homoly a poslední premiérou sezóny bude Antigona pod režijní taktovkou Jakuba Vašíčka. Určena bude středoškolákům a dospívající mládeži, jde o pokračování cyklu tvorby pro mladé diváky. Inscenace by měla vzniknout v koprodukcii s Městskými divadly pražskými s tím, že pravidelně reprizování tohoto „kusu“ bude v Divadle Komedie v Praze.

V letních měsících Divadlo Drak iniciovalo Hradeckou kulturní pátračku. Jde o pátrací hru Za Příběhem draku, která je součástí stálé výstavy v galerii Labyrint. Divadlo v této souvislosti ke spolupráci přizvalo hradecké kulturní instituce a hra je spojená s putováním právě po těchto institucích. „Připravujeme se a těšíme se na návrat k běžným aktivitám, kterých je hodně. Těšíme se, že se konečně uskuteční mezinárodní setkání studentů Gaudamus Theatrum na podzim a na jaře příštího roku. Už zase začínáme s přípravami divadelního festivalu Regiony a lektorských programů v Labyrintu Divadla Drak,“ prozradil Jarkovský. Ani Divadlo Drak neplánuje v příští sezóně změny v souboru. Loni však přišly dvě nové tváře – Edita Valášková a Šimon Dohnálek. ■

Chtěl jsem změnu, tak tady ji mám

✎ TEREZA KARANSKÁ,
FOTO: ARCHIV PETRA SCHWARZE

Fotbal byl v Hradci Králové vždy velkým tématem a zálibou spousty lidí. Na zápasy chodily tisícovky fanoušků, kteří s Votroky prožívali výhry i prohry. Svě o tom ví i Petr Schwarz, který v černobílém dresu strávil spoustu let. Premiérový zápas za A tým si připsal 20. listopadu 2011, kdy nastoupil v prvoligovém utkání proti SK Slavia Praha. Ted' je hráčem polského týmu Slask Wroclaw.

První zápasy odehrál na fotbalovém hřišti v Machově na Broumovsku. Pak ale v únoru 2009 zavítal do Hradce Králové, kde zůstal následujících několik let. „Na časy v FC Hradec Králové vzpomínám velmi rád. Přece jen jsem do Hradce přišel už

v patnácti letech, prošel celým dorostem, B týmem a nakonec skončil v Áčku, kde jsem sbíral první zkušenosti s velkým fotbalem a také dostal příležitost k ligovým zápasům,“ vzpomíná Petr.

Jeho premiérový start v první lize byl v osmém kole proti SK Slavia Praha, kdy v 87. minutě vystřídal Michala Pávka. Jeho první prvoligový gól padl v sezóně 2012/2013 proti FK Teplice. Ve stejném roce ale FC Hradec Králové sestoupil do druhé ligy. Následující sezóna byla pro Votroky opět úspěšná a vrátili se do nejvyšší soutěže. Byl to první postup, který Petr Schwarz s týmem zažil. „Pamatuji si celkem tři postupy, ale nejvíce samozřejmě ten, kdy

jsem toho odehrál nejvíce a byl platný pro tým. Každý postup byl ale skvělý a doteď mám schovaná postupová trička.“

I teď stále sleduje zápasy FC Hradec Králové a na dálku fotbalistům fandí. „Byl jsem opravdu šťastný za minulou sezónu, že se jim podařilo dotáhnout postup do první ligy. Také velký pokrok kolem stavby nového stadionu je super. Co se týče nové sezóny, myslím si, že mají velice dobrý tým, který drží pospolu. Byl dobře doplněn a má hráče se zkušenostmi s první ligou. Už první zápasy ukázaly, že se rozhodně ničeho nebojí.“

Petr Schwarz opustil Votroky v červenci 2018. Změnil nejen tým, ale rovnou i zemi a nově navlékl dres polského týmu Raków Czestochowa, který tenkrát hrál druhou ligu. „Upřímně řečeno, byl to pro mě velký skok. Jsou hráči, kteří každý půl rok nebo rok mění klub a nemají problém se začlenit do nového prostředí. Já chodil přes 10 let na malšovický stadion a najednou jsem jel do polské Czestochowe. Nerozuměl jsem ani slovo a město neznal. Začal jsem si psát slovíčka a pomalu se učil polský jazyk. Po pár týdnech jsem už trochu rozuměl, co a jak. Pořád jsem si říkal, že to jsou pro mě zkušenosti. Chtěl jsem změnu, tak tady ji mám.“

Život v Polsku je dost podobný tomu českému. I tak jsou ale rozdíly, které k fotbalu patří. „Ať už je to o fanoušcích, kteří žijí svým klubem, městem a jezdí fandit i x kilometrů daleko. Stadiony jsou velké a nádherné, na každém zápase je přítomna televize. Ta atmosféra je tady opravdu nádherná.“

Do Czestochowy společně s Petrem mířilo více nových hráčů, tým se hodně obměnil a všichni si museli zvykat. Na nové prostředí, spoluhráče i jazyk. Podle výsledků se to ale povedlo, protože hned v první sezóně slavil polský tým postup do místní Ekstraklasy, kde obsadil 10. místo. Prakticky po celou dobu v Rakówě patřil Petr Schwarz do základní jedenáctky týmu. V červenomodrém dresu s číslem 17 odehrál celkem 103 zápasů a nastřílel 15 gólů. Za tři roky působení v Raków Czestochowa si odnesl titul mistrů první ligy, postup do Ekstraklasy, vítězství polského poháru a titul vicemistr Ekstraklasy. Ted' má ale před sebou novou výzvu. Na jaře 2021 přestoupil do dalšího polského týmu, kterým je Slask Wroclaw. „Tady ve Wroclawi už mě hráči znali. Přece jen jsme proti sobě nastupovali dvě sezóny, takže jsem věděl, kam jdu, a ani z jejich strany nebyl žádný problém s přijetím do týmu.“

Za Slask Wroclaw má zatím odehráno devět zápasů a na svou trefu do soupeřovy sítě zatím čeká. ■

Blondák Jirka z Adalu

a hotelu Paříž

Mezi postavičky Hradce Králové patřil svého času i malý blondáček Jirka (občanské jméno Jiří Honl), jehož mentální postižení měla údajně na svědomí jeho matka, která ve vysokém těhotenství jezdila na koni. Anebo druhá varianta – pracovala za války na letišti, kde se zapletla do protinacistického odboje a gestapo ji mimo jiné týralo kopancí do břicha. Někdo však tvrdí, že se Jirka narodil v koncentráku. Na jeho mamince tam v těhotenství prováděli Němci genetické pokusy, a on se proto narodil tak, jak jsme ho znali. Maminka po porodu zemřela a začalo se o něho starat 17leté děvče, se kterým potom zůstal celý svůj život a říkal mu teto. Co je pravda, již dnes těžko říct, ale ta třetí verze je pravděpodobně ta pravá. Znal ho celý Hradec a i dnes si na něho lidé, kteří ho zažili, rádi zavzpomínají. Prostě Jirka, to byla tenkrát populární postavička našeho města a lidé ho měli rádi. V každém případě jdou o něm různé fámy a každý to uvádí úplně jinak. To samé se týká jeho příjmení, někdo tvrdí, že se jmenoval Stohr, jiný zase Hocl, ale správné příjmení je pravděpodobně Honl. Každopádně byl prskavého Jirky, jak mu všichni v dobrém říkali, vždy plný Hradec.

Chodil pomáhat do různých jemu spřátelených hospod, kde mu dali vždy cigáro nebo trochu piva a Jirka zde byl nadmíru spokojen. Měl široký akční rádius a vůbec nebyl problém ho vidět někde v hospodě mimo centrum města. Velice rád také chodil k hostinskému panu Kučerovi, který dlouhá léta působil v hospodě U Jelena, ale i do jiných hospůdek, vzdálenějších od jeho bydliště. Tenkrát se hodně chodilo do Grilu na Gottwaldovo náměstí (dnes Ulřichovo) a tam Jirka občas sedával vzadu u baru, koukal na nezapnutou televizi a na ní viděl v odrazu, kdo právě přichází do tohoto tenkrát velice populárního podniků. Barmanka Jožka a vrchní Standa nad ním drželi ochrannou ruku a jak se říká, Jirka tam byl jako doma. Když ho tam někdo oslovil, vždy odpovídal, že spěchá na nádraží, že za chvíli odjíždí vlakem do Kolína, a přitom žmolal své oblíbené cigáro a cucal pivo. Byl

zaměstnaný jako děvečka pro všechno v restauracích Paříž a v Adalu. Jednou prý dostal za úkol, aby donesl z Adalu do hotelu Paříž plato obložených chlebičků, které nebyly nijak chráněny. Celou dobu, co je nesl, prskal na ně, jak měl ve zvyku, takže výsledek by určitě nikdo nechtěl v cíli ochutnat, ani kdyby mu za to platili dolary. Ty chlebičky se potom v Paříži samozřejmě prodaly, ale jak návštěvníkům hotelu chutnaly, to nám dnes nikdo z přítomných labužníků asi už neřekne. Jistý pan Radovan Mach z Hradce Králové tuto historku zhlédl osobně, dodnes prý na ni nezapomněl a vzpomíná, jak Jirka nesl tenkrát tác s chlebičky přes celé město

směr Paříž s úsměvem. Protože Jirkovi moc chutnalo pivo, tak se někdy prý i stávalo, že ho někdo, kdo ho znal, občas přivezl na jeho vozíku domů v dobrém rozmaru, kdy mu už nesloužily nohy a netrefil domů. Další veselá příhoda se stala, když vezl jednou na dvoukoláku několik plat vajec, nějak mu to sjelo z obrubníku a on téměř všechna vajíčka rozbil. Chodník byl tenkrát v centru města samé rozbité vajíčko, on se v tom hrabal rukama a uklízel to po sobě. Samozřejmě, že to neuklidil a musela na to přijet metařská četa. Jinak pro něho bylo typické, že napůl nesrozumitelnou řečí oslovoval chodce na ulici a žebrol o cigarety. Když si pak zakouřil, křečovitě držel cigaretu a stejně křečovitě z ní nasával kouř. Když mu někdo cigaretu nedal, jakoby nechtíc ho nenápadně poplival. Bylo ho také možno vidět na různých slavnostech třeba

v Pionýrských sadech, kde se tenkrát všechno odehrávalo, a vždy tam loudil od lidí samozřejmě cigarety a hlavně pivo, které mu náramně smakovalo. Tyto slavnosti se bez Jirky nikdy neobešly a byl tam vždy pravidelným návštěvníkem. Pokaždé to tam několikrát obešel a potom hlavně postával tam, kde hrála muzika, točilo se pivo a bylo hodně lidí. Byl známý i tím, že se mu líbily pěkné holky a rukama a tělem jim prý vždy naznačoval, že má o ně zájem a dával jim nemravné návrhy. V Hradci Králové žije jedna stále atraktivní žena, dnes již v důchodovém věku, a ta na něho dodnes vzpomíná a v dobrém o něm ráda vypravuje, že když ho někde po městě potkala, prý ji pokaždé oslovil, zval někam do hospody na pivo, obdivně si ji prohlížel a samozřejmě se pokoušel po svém ji sbalit. Jak je vidět, měl svůj vkus a prý si vždy vybíral pro tuto svoji exhibici krásné ženské. Nejvíce ale Jirka dováděl v době, kdy holky nosily minisukně. To stál nenápadně u zdi domu, a když šla kolem pěkná slečna či paní, tak k ní přiběhl ze zadu a snažil se jí zvednout sukni. Samozřejmě se dotyčná dáma lekla, ale když se podívala dozadu a uviděla rozzářeného Jirku, ihned se uklidnila a v pohodě pokračovala v chůzi dál. Jirkovi se prostě pěkný ženský líbily a zkoušel to všude po celém Hradci. Vše mu ale bylo vždy odpuštěno, protože ty všechny dotyčné ho znaly a každá věděla, s kým má tu čest. Jinak byl ale po této stránce naprosto neškodný.

Tato oblíbená postava Hradce Králové bydlela se svojí tetou v Mostecké ulici nad cukrárnou a asi v roce 2012 se spolu odstěhovali do Harmonie. Podle některých údajů na sociálních sítích zemřel Jirka cca v roce 2015. I po letech ho ti praví Hradečáci mají stále před očima, když zde v Hradci žil, lítal po městě a pracoval pro Restaurace a jídelny. Tak takový byl Jirka Honl – Čempr (přezdívkou), děvečka pro všechno v Adalu i v Paříži. Jirko, odpočívaj v pokoji – Hradec Králové na tebe, chlapče, nezapomněl. ■

Slávek Trávníček

VRAŤME ZEMI BUDOUCNOST

MICHAL ČEPELKA
Grafik, univerzitní pedagog

IVAN BARTOŠ
Lídr Pirátů

**PIRÁTI
STAROSTOVÉ**

To je panečku zvuk!

Konečně! Nová kulturní sezóna začíná. A bez nadsázky se dá už s předstihem říct, že bude přelomová. Příznivcům divadla a hudby totiž nabídne zážitky, za kterými dosud museli cestovat hodně daleko, mnohdy až na druhý konec zeměkoule. Nyní je budou mít doslova na dosah. V nedalekém Trutnově.

PAVEL CAJTHAML,
FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ A MILOŠ ŠÁLEK

Opera Rusalka s Terezou Mátlovou a Danielem Hůlkou, společné vystoupení saxofonisty Felixe Slováčka juniora se zpěvačkou Annou Julií Slováčkovou za doprovodu Komorní filharmonie Pardubice, koncert skupiny Calin & STEIN27 či hudební show kapely Tata Bojs. To jsou jen namátkou vybrané akce, které se během podzimu bezpochyby stanou hudebním zážitkem roku. Proč? Protože v trutnovském kulturním centru Uffo budou znít stejně špičkově jako v jedinečné Metropolitan operě v New Yorku, proslulém operním domě La Scala v Miláně nebo reprezentativním sále Suntory Hall v Tokiu.

Jak je to možné? Trutnovské Uffo má totiž revoluční zvukový systém L-ISA. Pokud nevíte, co to je, tak nejprve zapomeňte na dosavadní „klasiku“ v podobě dvou zavěšených sad reproduktorů na okrajích jeviště. Novinka funguje jinak: 65 reproduktorů je rozděleno do devíti sad a ty visí rovnoměrně rozmístěné nad pódiem.

Zcela nová technologie dokáže zvuk zpracovat a stejně kvalitně ho naservírovat divákům v první i poslední řadě, na okrajích hlediště i v jeho středu. A hlavně velmi přesně! Hraje vlevo kytara a vpravo klavír? Unikátní audiosetava to přesně tak přeneše i k vašim uším. Mají nástroje na jevišti naopak znít v souladu? Nový zvukový systém to zařídí. Je potřeba navodit dojem katedrály? Žádný

problém! To vše a ještě spoustu dalších vychytávek L-ISA umí.

Revoluční systém umí mimo jiné také propojit to, co divák vidí a slyší. Dosud byl zpěvák uprostřed pódia, ale zvuk šel k divákům z postranních reproduktorů. „Teprve s revolučním audiosystémem ale dochází skutečně k ideálnímu spojení sluchového vjemu s vizuálním,“ vysvětluje ředitel trutnovského Uffa Libor Kasík.

Vše zní naprosto přirozeně, takže divák v hledišti ani na chvíli nepochybuje. Naopak je vtažen do děje víc než v minulosti. Systém totiž neustále, co se odehrává na scéně, propočítává a převádí děj do reality tak, aby byl zvuk slyšet absolutně přirozeně. „V přirozenosti je skryté kouzlo velkého zážitku. Když něco totiž člověku nepříjemně přirozené, zážitek není takový,“ popisuje Kasík.

Trutnovské Uffo bylo dosud vyhlášené jako jedno z nejmodernějších kulturních center v Evropě. Oceňovaná víceúčelovost měla přece jen jednu slabinu. Při vši snaze nebylo možné v sále, kde se střídala divadla, taneční vystoupení, boxerské večery nebo metalové koncerty, zajistit ideální zvuk pro akustické koncerty. „Teď to bude úplně jiný level! Budeme moci přinést zvuk jako v těch nejlepších koncertních sálech na světě,“ slibuje ředitel Kasík.

Pro umělce, ale i producenty a techniky je L-ISA možností být ještě kreativnější. „Ten zvuk je široký, hluboký, konkrétní, čistý, není przněný tím, že se

VÍTE, ŽE...

...systém hyperrealistického multikanálového zvuku L-ISA pochází z dílny lídra na trhu profesionálního audia L-Acoustics? Zakladatelem francouzské společnosti je vizionář Christian Heil.

...v Česku se zatím uskutečnil pouze jediný koncert, který byl nazvučený systémem L-ISA? Loni v červnu se představil v pražské O2 aréně fenomenální kytarista Mark Knopfler.

...opera Rusalka s Terezou Mátlovou a Danielem Hůlkou je na programu trutnovského Uffa v neděli 3. října? Vstupenky můžete koupit přes webovou stránku www.uffo.cz v sekci Program.

zvuky slévají dohromady. Všechny nástroje znějí přirozeněji. To ve stereu nejde udělat,“ potvrzuje Radek Ježek, vedoucí oddělení techniky Uffa.

Kvalita zvuku v trutnovském centru je teď bezkonkurenční. „Jsme první v republice a stále i jedni z prvních na světě, kde se tato technologie bude používat,“ chlubí se Kasík.

Pardubická filharmonie, sourozenci Slováčkovi, kapela Tata Bojs nebo Tereza Mátlová s Danielem Hůlkou budou jedněmi z prvních muzikantů, kteří zažijí novou zvukovou éru. Možná kvůli tomu budou do Trutnova přijíždět dřív než do jiných měst. „Bude nutné, aby si sál s novým audiosystémem vyzkoušeli. S některými už jsem o tom mluvil a vyloženě se na to těší. Je to prostě mimořádná věc,“ dodává ředitel Uffa Libor Kasík. ■

V Čelakovské ulici 478 v Hradci Králové, tedy na pěší zóně, jsme navštívili kavárnu manželů Nožičkových. Jmenuje se NOKAFE, a pokud jste v ní ještě nebyli, rozhodně doporučujeme, abyste přišli ochutnat nejen skvělou kávu. Vynikající jsou i dorty, zákusky, sušenky, zmrzlina, ale také pečivo – řemeslný chleba, pивní rohlíky, celozrnné housky s vločkami a další pečivo, včetně bezlepkového. To vše vlastní výroby. Dokonce i sirupy, ze kterých se připravují domácí limonády.

Pečení, pražení kávy, účast na trzích i rodinná tradice – to vše manželé Nožičkovi postupně přibližovalo ke splnění jejich snu. Tím bylo otevření vlastní kavárny. „Jsme totiž velcí milovníci dobré kávy. Nakonec se nám podařilo získat prostor, ve kterém jsme si začali postupně plnit svůj sen. Od počátku bylo jasné, že naši kavárnu chceme vybudovat v industriálním stylu. Náhodným a pro nás osudovým se stalo setkání s výtvarnicí Janou Krejzovou, která nám s návrhem a zařízením interiéru výrazně pomohla. Originální prostředí naší kavárny nesoucí převážně její rukopis by mělo umocnit zážitek z dobré kávy a poskytnout všem hostům tolik potřebnou relaxaci,“ uvádí Stanislav Nožička, který kavárnu vede společně se svou manželkou Martinou.

Královéhradecká káva od Nožičků

Kávu praží česká pražírna, nicméně manželé Nožičkovi si sami nadegustovali vlastní směs kávy. Královéhradecká káva je směsí vybraných druhů 100% arabic s velmi jemnou a vyváženou chutí. Díky pečlivému výběru druhů kávy a tra-

dičnímu poctivému českému pražení je tato káva jedinečná. „Jsme velmi rádi, že každý den můžeme nabídnout čerstvou kávu a hosté si tak mohou vychutnat její nezapomenutelnou chuť a bohaté aroma. Tuto kávu nikde jinde než u nás lidé neochutnají, naše receptura je ojedinelá,“ říká Stanislav Nožička.

Chleba přímo od pekaře

Manželé Nožičkovi kladou důraz na kvalitu. Většinu věcí připravují sami. Z jejich „dílny“ jsou tedy nejen dezerty, ale právě i pečivo, včetně chleba, který si získává v Hradci Králové stále větší oblibu. Zajímavostí jsou i pивní rohlíky, které jsou zadělávané plzeňským pivem.

O vysoké kvalitě svědčí i to, že manželé Nožičkovi získali ocenění Regionální potravina Královéhradeckého kraje, a to opakovaně. V roce 2017 byly oceněny jejich maslové sušenky Levandulky a v roce 2019 mrkvový dezert Mrkváček. Sušenky Levandulky jsou rovněž certifikovány jako Regionální produkt Hradecko. V roce 2019 zvítězily kokosové sušenky Kočocky (upečené z mouky z červé čocky) v soutěži Potravina, potravinář roku.

Víno přímo z vinařství

A za zmínku stojí i kvalitní víno, které v kavárně můžete ochutnat. Dodává ho rodinné vinařství Vincúr bratří Štěpána a Ladislava Tesaříků z Mutěnic. Více informací o kavárně najdete na www.nokafe.cz. ■

Tongo - ráj pro děti

Kdo by v Hradci Králové neznal Tongo? Letos v provincii oslaví desíleté výročí. Za tu dobu už někteří malí návštěvníci odrostli a vystudovali. Z některých se možná stali úspěšní sportovci i díky sportovní přípravě v tomto parku.

Tongo není jen herna. Je to především sportoviště, kde se děti mohou vybíhat, naučit se překonávat překážky. Je tam pro ně, ale i pro rodiče, spousta výzev. No zkuste si vylézt na sopku a sjet dolů!! Nebo vyšplhat na lezeckou stěnu! Rodiče to často zkusí s dětmi a ti méně odvážní si v klidu zahrají stolní tenis nebo hokej. Nebo si jen v klidu sednou v restauraci a spustí wi-fi.

V příštím roce čekají Tongo velké změny. Celá budova, ve které je umístěno, se bude rekonstruovat a také Tongo se o kousek přesune. Čeká ho přestav-

ba a modernizace, což se bude zákazníkům určitě líbit! Tongo přežilo díky návštěvníkům těžké časy a přežije i stěhování! Mimořádně... Prozradíme něco: je to ještě tajné, ale v Hradci se chystá další pěkný projekt! ■

INZERCE

TOBOGA Tongo

ZÁBAVNÍ PARK PRO CELOU RODINU

Kde nás najdete?
Kutnohorská 226, Hradec Králové
Nákupní centrum Albert
www.toboga.cz/hradec

Kabinet kuriozit: Stojany u nádraží „zdobí“ torza kol

Ráno usednete na jízdní kolo a jedete z domova k hlavnímu nádraží v Hradci Králové. Tam ho zamknete do stojanu a pokračujete v cestě vlakem. Když se vrátíte zpět, nevěříte vlastním očím: ve stojanu je místo bicyklu jenom jakési torzo. Schází jedno kolo či obě, ve stojanu je uzamčen jen pokácený rám. To je realita před nádražím na Riegrově náměstí, kde je hned několik takový „kol“ připomínajících kabinet kuriozit, a jejich majitelé se k nim nehlásí.

☛ HYNEK ŠNAJDAR

Ukazuje se, že je to další hradecký problém, který zatím nemá uspokojující řešení. Prostě někdo „očese“ kolo v noci nebo za bílého dne, přestože prostor monitorují kamery. Městská policie, která v poněkud problematické lokalitě zajišťuje pořádek, je zatím bezpomočná. „Na Riegrově náměstí kamery jsou, ale primárně nejsou zaměřeny na stojany s koly. My nemáme oprávnění ta uzamčená torza kol v městských stojanech odstranit, protože někomu patří a my nevíme komu,“ konstatovala mluvčí hradecké městské policie Eva Kněžourová.

Podle ní je to komplikace. Torza kol tam visí dlouhou dobu, než někdo rozhodne, aby byly odstraněny jako nepotřebná věc, která nemá žádnou hodnotu a ve stojanu zabírá místo. Takový problém nepředstavuje dlouhodobě odstavený automobil, jehož majitel se dá vystopovat, a policie ho vyzve, aby auto odstranil. Pokud to neudělá, vůz je odtazen. To však není možné u jízdních kol. „Myslím, že to není problém jen Hradce Králové. My prostě nemůžeme odebrat věc, která někomu patří. Pokud dostaneme hlášení, že u stojanu někdo rozebírá kolo, naše hlídka tam ihned vyrazí a situaci řeší,“ upozornila mluvčí.

František Knápek z Hradce Králové dojíždí v pracovní dny do zaměstnání do nedalekého Chlumce nad Cidlinou a své kolo také zamyká do stojanu před nádražím. „Mám dvě kola. Jedno, skoro nové, horské a další, ojetou ‚šunku‘, na které jezdím k nádraží. Zatím jsem měl štěstí, že jsem o ni nepřišel, i když mnohdy si po návratu říkám, jestli nepůjdu domů pěšky. Je to velmi podivné, když ve stojanech vidíte jenom kostry kol. Škoda, že u Černigova dlouho nevydržela cyklistická věž, to by bylo myslím řešení,“ myslí si Knápek. ■

Chcete modré z nebe?

Žádný problém!
Pomůžeme Vám vybrat správný odstín.

Pratr
TISKÁRNA

www.pratr.cz

VELKAPARTA.CZ

A JAKÉ TO U NÁS JE?

